

PARAULES DE VIDA

«Deixeu que els infants vinguin a mi» (Mc 10,14)

Amb el temps Pasqual se celebren a moltes parròquies les Primeres Comunions. Una oportunitat per viure més intensament la fe i acréixer els vincles familiars i d'amistat. Certament, moltes coses difuminen el vertader sentit religiós d'aquesta festa, que no sempre és una veritadera iniciació a la celebració dels sacraments de la Penitència i l'Eucaristia. Sembla que, com tantes vegades en la nostra societat, ens quedem en la superfície de la vida i de la fe.

El fruit més important del camí de la catequesi, i especialment de la celebració dels sacraments de la Penitència i l'Eucaristia, ha de ser l'amor. Aquest té la seva font en Jesús. Ell ens estimà sense mesura. L'amistat amb Ell es manifesta

en una nova capacitat per la generositat, el perdó, el servei als demés. Jesús ens ensenya amb la seva vida i el seu missatge, especialment amb les paràboles, què vol dir estimar: l'ovella perduda que el pastor busca; el fill pròdig, a qui el pare ni el deixa demanar perdó després del que havia fet; el samarità que s'acosta a socórrer el ferit. Però el més gran exemple d'estima que ens dóna Jesús és morir per nosaltres; més no podia fer. Perquè ens estima, Jesucrist està sempre amb nosaltres, especialment en els sacraments que celebra l'Església: per la Reconciliació o Penitència ens ofereix sempre el perdó; per l'Eucaristia ens alimenta amb el seu Cos i la seva Sang, i ens uneix més plenament per viure com a família de Déu en l'Església.

Els nens i nenes són estimats de Jesús. Ell els invita a donar exemple de que, estimant, és possible la convivència en el respecte. Ells poden ser portadors d'aquest exemple a l'escola, a la colla d'amics, a la família. En una societat marcada per la pluralitat de cultures i formes de pensar, Jesús ens convida a ser instruments de pau i amistat.

Els nens i nenes són estimats de Jesús. Ell els invita a donar exemple de que, estimant, és possible la convivència en el respecte. Ells poden ser portadors d'aquest exemple a l'escola, a la colla d'amics, a la família. En una societat marcada per la pluralitat de cultures i formes de pensar, Jesús ens convida a ser instruments de pau i amistat.

Donem gràcies al Senyor pels catequistes que han acompanyat els nens durant tant de temps. En la seva missió, sovint no fàcil, l'amor ha de ser el fil conductor: estimar i ensenyar a estimar en aquest món on, de vegades, la rancúnia, l'enveja, la violència, tenen via lliure. També la nostra gratitud als pares que, fidels al compromís adquirit el dia del Baptisme dels seus fills, confien als catequistes l'aprenentatge de viure més plenament com a cristians.

La transmissió de la fe a les noves generacions és una prioritat en l'Església avui. D'ella depèn el seu futur. Cal encoratjar tota la comunitat cristiana, en la parròquia i els col·legis catòlics, a treballar perquè l'Església que ja creix en els nostres nens sigui llavor d'una societat més fraterna i solidària.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

La Granadella celebra la Pasqua amb la «Processó de l'Encontre»

La Granadella va celebrar la Resurrecció del Senyor, amb la tradicional Processó de l'Encontre, única a la diòcesi de Lleida. A les 12 del migdia a l'església de Santa Maria de Gràcia tingué lloc la Missa de Pasqua oficiada pel rector Mn. Martí Sandiumenge. Tot seguit, la custòdia sota tàlem i la imatge de la Mare de Déu, sortiren del temple per efectuar a la carretera de Bovera, vora l'església, «l'Encontre» de Maria amb el seu fill Resuscitat. La processó conti-

nuà donat la volta a la plaça del poble i retornant a l'església, on es donà la benedicció amb el Santíssim Sagrament.

EN L'HOMILIA DE LA MISSA CRISMAL

El bisbe Salinas demana comunió i respecte a la disciplina eclesiàstica

La Catedral de Lleida va acollir Dimarts Sant, la celebració de la Missa Crismal, presidida pel bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas i concelebrada per gairebé tot el presbiteri diocesà, prop de noranta concelebrants, sacerdots i religiosos. Durant la celebració els preveres renovaren les promeses sacerdotals i foren beneïts els Sants Olis, que durant l'any són emprats per a l'administració dels sacraments en les parròquies de la diòcesi. L'oli per a la benedicció, va ser ofert enguany per a la parròquia del Soleràs.

El bisbe Salinas en la seva homilia, després de significar la celebració de la Missa Crismal «que per si mateixa fa veure la realitat pròpia de l'Església», convidà els preveres a superar la superficialitat en la seva acció pastoral i a mirar el món amb ulls de misericòrdia i amor, com ho féu Jesús: «...el nostre món necessita més que mai un gran impuls d'esperança», asseverà. Tot seguit, referint-se segons les seves paraules a alguns temes que demanen

una resposta coratjosa, digué que calia una actitud de comunió i respecte a la disciplina eclesiàstica: «...fidel a aquesta disciplina eclesial, davant d'alguns problemes que afecten a la diòcesi, he manifestat la meua fidelitat a la promesa d'obediència que vaig fer al Sant Pare. Aquesta disciplina em sembla fonamental si no volem que altres interessos, no pròpiament eclesials orientin les nostres decisions com a pastors. Viure dintre d'aquesta disciplina, no suposa renúncia a la recerca de la justícia ni de la veritat, però demana sempre fidelitat a la comunió eclesial». El Sr. Bisbe digué que calia viure la resposta a aquests problemes, amb els instruments propis de l'Església i amb esperit eclesial: «...serà aquesta una manera molt important de preparar el camí del nou bisbe, que trobarà una Església que, com tantes altres, té les seves dificultats però roman unida en allò essencial i respectuosa amb la disciplina que garanteix la comunió eclesial».

Exposició dels missioners combonians a l'Acadèmia Mariana

Del 14 al 21 d'abril, l'Acadèmia Mariana acollirà una exposició dels missioners combonians, que té com a finalitat donar a conèixer el caràcter missioner de l'Església i la riquesa humana dels pobles més empobrits. Durant els dies de l'exposició el germà Antoni atindrà els col·legis i grups, amb una visita guiada d'uns 60 minuts. Informació i inscripcions al telèfon de la delegació de Missions 973 267 630 o per e-mail: ompl@planalfa.es.

DIUMENGE III DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14,22b-33)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Homes de Judea i tots els qui viviu a Jerusalem: Escolteu bé i sapigüeu això que us dic: Jesús de Natzaret era un home que Déu acredità davant vostre obrant entre vosaltres, per mà d'ell, miracles, prodigis i senyals. Tots ho sabeu prou. Doncs bé: d'acord amb la decisió que Déu havia pres i coneixia per endavant, Jesús de Natzaret va ser traït, i vosaltres el vau matar fent-lo clavar a la creu per uns homes sense llei. Però Déu l'ha ressuscitat i l'ha alliberat dels llaços de la mort, que de cap manera no podia retenir-lo captiu.

Germans, us he de parlar clar. El patriarca David va morir i va ser enterrat en un sepulcre que avui encara podem veure. Però ell, que era profeta i coneixia el jurament de Déu de fer pujar al seu tron un dels seus descendents, havia contemplat en visió profètica la resurrecció de Crist, i en parlava quan deia que "Déu no l'havia abandonat enmig dels morts ni havia deixat que es corrompés el seu cos". Aquest Jesús, doncs, Déu l'ha ressuscitat. Tots nosaltres en som testimonis. I ara que la dreta de Déu l'ha glorificat, ha rebut del Pare l'Esperit Sant com estava promès, i l'ha donat amb profusió. Això és el que vosaltres veieu i sentiu.

▶ Salm responsorial (15)

R. *Ensenyeu-me, Senyor, el camí que duu a la vida.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 1,17-21)

Estimats: Vosaltres invoqueu com a Pare aquell que judica cadascú segons les seves obres, sense fer distincions. Per tant, vetlleu sobre la vostra conducta durant l'estada en aquest món. Penseu que heu estat rescatats de la manera absurda de viure que havíeu heretat dels vostres pares, no pagant un preu que pot perdre valor, com serien la plata o l'or, sinó amb una sang preciosa, la de Crist, sacrificat com un anyell sense tara ni defecte. Abans de crear el món, Déu havia decidit el seu destí, i ara, a la fi del temps, l'ha manifestat per a vosaltres, els qui, per ell, heu cregut en Déu, que l'ha ressuscitat d'entre els morts i l'ha glorificat. Per això, teniu posada en Déu la fe i l'esperança.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 24,13-35)

Aquell mateix diumenge, dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents.

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin. Ell els preguntà: «De què discuteu entre vosaltres tot caminant?». Ells s'aturaren amb un posat trist, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ets l'únic que no saps el que hi ha passat?». Els preguntà: «Què?». Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han esperat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos, i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist pas».

Ell els digué: «Sí que us costa d'entendre! Quins cors tan indecisos a creure tot allò que havien anunciat els profetes! No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar en la seva glòria?». Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escripures que es referien a ell.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,14.22-33)

El día de Pentecostés, Pedro, de pie con los Once, pidió atención y les dirigió la palabra: «Judíos y vecinos todos de Jerusalén, escuchad mis palabras y enteraos bien de lo que pasa. Escuchadme, israelitas: Os hablo de Jesús Nazareno, el hombre que Dios acreditó ante vosotros realizando por su medio los milagros, signos y prodigios que conocéis. Conforme al designio previsto y sancionado por Dios, os lo entregaron, y vosotros, por mano de paganos, lo matasteis en una cruz. Pero Dios lo resucitó, rompiendo las ataduras de la muerte; no era posible que la muerte lo retuviera bajo su dominio.

Hermanos, permitidme hablaros con franqueza: El patriarca David murió y lo enterraron, y conservamos su sepulcro hasta el día de hoy. Pero era profeta y sabía que Dios le había prometido con juramento sentar en su trono a un descendiente suyo; cuando dijo que "no lo entregaría a la muerte y que su carne no conocería la corrupción", hablaba previendo la resurrección del Mesías. Pues bien, Dios resucitó a este Jesús, y todos nosotros somos testigos. Ahora, exaltado por la diestra de Dios, ha recibido del Padre el Espíritu Santo que estaba prometido, y lo ha derramado. Esto es lo que estáis viendo y oyendo.»

▶ Salmo responsorial (15)

R. *Señor, me enseñarás el sendero de la vida.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

(1Pe 1,17-21)

Queridos hermanos: Si llamáis Padre al que juzga a cada uno, según sus obras, sin parcialidad, tomad en serio vuestro proceder en esta vida.

Ya sabéis con qué os rescataron de ese proceder inútil recibido de vuestros padres: no con bienes efímeros, con oro o plata, sino a precio de la sangre de Cristo, el Cordero sin defecto ni mancha, previsto antes de la creación del mundo y manifestado al final de los tiempos por nuestro bien. Por Cristo vosotros creéis en Dios, que lo resucitó de entre los muertos y le dio gloria, y así habéis puesto en Dios vuestra fe y vuestra esperanza.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,13-35)

Dos discípulos de Jesús iban andando aquel mismo día, el primero de la semana, a una aldea llamada Emaús, distante unas dos leguas de Jerusalén; iban comentando todo lo que había sucedido. Mientras conversaban y discutían, Jesús en persona se acercó y se puso a caminar con ellos. Pero sus ojos no eran capaces de reconocerlo. Él les dijo: «¿Qué conversación es esa que traéis mientras vais de camino?». Ellos se detuvieron preocupados. Y uno de ellos, que se llamaba Cleofás, le replicó: «¿Eres tú el único forastero en Jerusalén, que no sabes lo que ha pasado allí estos días?». Él les preguntó: «¿Qué?». Ellos le contestaron: «Lo de Jesús, el Nazareno, que fue un profeta poderoso en obras y palabras, ante Dios y ante todo el pueblo; cómo lo entregaron los sumos sacerdotes y nuestros jefes para que lo condenaran a muerte, y lo crucificaron. Nosotros esperábamos que él fuera el futuro liberador de Israel. Y ya ves: hace dos días que sucedió esto. Es verdad que algunas mujeres de nuestro grupo nos han sobresaltado: pues fueron muy de mañana al sepulcro, no encontraron su cuerpo, e incluso vinieron diciendo que habían visto una aparición de ángeles, que les habían dicho que estaba vivo. Algunos de los nuestros fueron también al sepulcro y lo encontraron como habían dicho las mujeres; pero a él no lo vieron.»

Entonces Jesús les dijo: «¡Qué necios y torpes sois para creer lo que anuncian los profetas! ¿No era necesario que el Mesías padeciera esto para entrar en su gloria?». Y, comenzando por Moisès i seguint per los profetas, les explicó lo que se refería a él en toda la Escritura.

Jesús parteix el pa per als deixebles d'Emaús.
Pintura de Matthias Stom (1600-1650).
Museu Thyssen-Bornemisza, Madrid

COMENTARI

Jesús viu, company de camí

Hi ha, però, un afecte incondicional en els deixebles: «Els el forçaren preguntant: Queda't amb nosaltres, que ja es fa tard!» Que la Presència que estimem no marxi mai del nostre costat! Per això «Jesús entrà per quedar-se amb ells».

La Resurrecció no és només que Jesús «seu a la dreta del Pare» sinó que Jesús resta amb nosaltres que el necessitem per a ser fills de Déu. Aquesta doble presència —en Déu i en nosaltres— l'expressa molt bé la primera lectura: «I ara que la dreta del Pare l'ha glorificat, ha rebut del Pare l'Esperit Sant com estava promès i l'ha donat amb profusió». Cert: Jesús és al costat nostre perquè sempre té a punt l'Esperit Sant per donar-nos-el sense mida.

Jesús ha vingut per acompanyar-nos en la vida i per reunir-nos com un poble de creients. És un Poble que té l'amor com

a llei, i com a «distintiu la dignitat i la llibertat dels fills de Déu» (Vaticà II, *Lumen Gentium*, 9). Aquest poble el formen les moltíssimes comunitats de fe aplegades en l'Eucaristia. Per això, «quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava».

Ara es rebobina la pel·lícula: la manca d'esperança es converteix en l'experiència de l'amor de Crist. La tristesa es converteix en el cor ardent, i la ignorància de les Escripures en coneixement cordial de Jesucrist: «No és veritat que els nostres cors s'abusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?» Cada diumenge, podem reconèixer Jesús quan, assegut a taula, ens dona el pa. Fa molt de temps que ens el parteix!

Josep M. Rovira Bellosa

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Ac 6,8-15 / Sl 118 / Jn 6,22-29
- **dimarts**: Ac 7,51-8,1a / Sl 30 / Jn 6,30-35
- **dimecres**: Ac 8,1b-8 / Sl 65 / Jn 6,35-40
- **dijous**: Ac 8,26-40 / Sl 65 / Jn 6,44-51
- **divendres**: Ac 9,1-20 / Sl 116 / Jn 6,52-59
- **dissabte**: Ac 9,31-42 / Sl 115 / Jn 6,60-69
- **diumenge** vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.): Ac 2,14a.36-41 / Sl 22 / 1Pe 2,20b-25 / Jn 10,1-10.

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Ha capgirat el sepulcre

«**S**í que us costa d'entendre! No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar en la seva glòria?» Aquestes paraules de Jesús als dos deixebles d'Emaús (evangeli d'avui) ens introdueixen al misteri de la Pasqua. Déu Pare ha capgirat el significat del sepulcre: de lloc de mort n'ha fet deu abundosa de vida. No ha abandonat a la mort el seu Fill estimat. Ha convertit la derrota de la creu en victòria sobre el mal i el pecat.

La realitat ultrapassa la imaginació. Però, com que és una realitat prou seriosa, no hi ha altra clau d'interpretació possible que la paraula mateixa de Déu: «Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escripures que es referien a ell» (Lc 24,27).

D'altra banda, no hi haurà mai cap explicació humana que pugui demostrar com un condemnat a mo-

rir en creu és font de vida per a tota la humanitat. I sempre ha estat així, des de primera hora: sols en la lectura de l'Esclusiva els seguidors de Jesús han trobat, més que una demostració, una explicació que sols s'aguanta en la humilitat de l'acolliment de tot el missatge evangèlic.

L'Evangeli és coherent: fa vint segles que la persona de Jesús de Natzaret és capaç de donar sentit a la vida i a la mort de milions d'homes i dones. Bona part d'aquests donen fins i tot la vida a favor dels seus germans moguts únicament per la fe en Jesús ressuscitat. I el sentit el troben en l'actualització de les Escripures, llegides i rellegides i proclamades formant unitat els reunits per l'amor de Crist.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

PENSAR EN LOS HIJOS

Para la salud mental

A partir de esta semana publicamos unos extractos del libro del Dr. Castells sobre las crisis y las separaciones matrimoniales, pensando sobre todo en sus repercusiones en los hijos.

Tengo que confesarlo de entrada: no me acostumbro a tanta virulencia, tanto rencor y tan manifiesta agresividad entre ex cónyuges o ex miembros de una pareja estable. Por más tiempo que llevo atendiendo situaciones de esta índole, me siguen sorprendiendo día a día los altos niveles de violencia verbal y, a menudo, también física (no hay más que echar una ojeada a las luctuosas noticias cotidianas) que se producen entre dos seres que hasta hace pocos días o escasos meses se amaban con locura, apasionadamente.

Algo falla en la manera de separarse de dos personas que tanto se han querido. Y a fuerza de darle vueltas al asunto, he ido hilvanando algunas ideas y consejos, que me propongo exponer. Prueben a poner en práctica las estrategias que les brindo, que no tienen mayor garantía que ser fruto de la experiencia profesional de un buen puñado de años atendiendo a familias en conflicto. Como profesional de la salud mental, me limito a dar los consejos médicos pertinentes, sin intención de imponer mis ideas a nadie; si acaso sólo proponerlas, siempre respetuosamente.

Soy un apasionado defensor del matrimonio para toda la vida. Pero he pensado que puede ser útil dar unos consejos sencillos y prácticos a las parejas que están en trance de separación a fin de que lo hagan lo mejor posible, civilizadamente, «pensando en los demás y en uno mismo».

Dr. Paulino Castells
(Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo. Ed. Espasa-Calpe, 2004)

ENTREVISTA

FERRAN PIÑERO

Pluralisme religiós

Pedagogia del pluralisme religiós. Una proposta metodològica és un llibre del jesuïta Xavier Melloni i del pedagog i teòleg Ferran Piñero editat pels salesians de Catalunya amb la col·laboració de la Fundació Edebé. És una eina per als qui desenvolupen una tasca educativa en diferents àmbits, perquè s'aproximin a la diversitat religiosa des d'una perspectiva oberta i acollidora. Amb aquest llibre, afirma Ferran Piñero, pretenen «afirmar que la trobada amb l'altre no només és un fet ineludible, sinó que és una cosa bona en si mateixa. La convivència entre persones de diferents religions, llengües, costums i formes de viure és una oportunitat per ser millors persones i per aprofundir en l'obertura als altres, a la natura i a Déu».

Quins reptes planteja a l'aula l'arribada d'infants i joves d'altres religions?

A l'escola la presència d'alumnat de diferents religions o de famílies no religioses s'ha de viure com a una oportunitat. D'una banda, per educar en la diversitat, on allò diferent no sigui viscut com a oposat sinó com a complementari; d'una altra, fent que la religiositat de l'alumnat no sigui una cosa a amagar sinó una aportació a una educació que ha de formar la persona en la seva totalitat, també en la dimensió religiosa. Per fer això cal que l'alumnat no sigui segregat segons la religió de la seva família.

Quin plantejament pedagògic pot ajudar a conviure els uns amb els altres?

Aquell que parteix del diàleg com a eina de relació amb els altres. Aquest diàleg es produeix quan un parla i l'altre escolta, i per escoltar cal silenci. El silenci que fem quan escoltem, quan reflexionem abans de parlar o quan senzillament no tenim la necessitat de dir res. Aquest plantejament pedagògic és una invitació a la trobada interpersonal, que necessita gratuïtat i confiança: quan convidem ho fem amb l'objectiu d'acollir l'altre sense esperar res a canvi, i quan som convidats acceptem ser acollits; és a dir, que acceptem entrar en el terreny sagrat de l'altre.

Què pot aportar el cristianisme a altres religions?

Tothom té molt a aportar a aquest diàleg, tant des de les diferents religions com des de plantejaments humanistes no religiosos. Els cristians hem de discernir quina és la millor contribució que cadascú pot fer. D'entre les moltes possibles n'assenyalaré una: la fe cristiana en un Déu Pare, Fill i Esperit Sant, en qui unitat i diversitat són complementàries i en qui es troben humanitat i divinitat en Jesucrist. Jesús, el Crist, és la gran aportació que hem de fer.

Oscar Bardají i Martín

Sólo por hoy...

- Sólo por hoy... no me lameré tanto las heridas...
- Sólo por hoy... viviré de una manera racional, austera, positiva.
- Sólo por hoy... haré gala de buenos modales y de mis mejores maneras.
- Sólo por hoy... echaré mis tristezas y me esforzaré para ser alegre.
- Sólo por hoy... amaré y serviré a quienes sufren y necesitan de una ayuda.
- Sólo por hoy... haré con agrado —y lo mejor posible— mi trabajo.
- Sólo por hoy... pondré en práctica el ideal de mi vida...
- Sólo por hoy... cogeré los problemas, las ofensas, las horas bajas —como lo hacemos con las ollas y las sartenes— por el mango.
- Sólo por hoy... no me dejaré influir ni llevar por aquello que oiga a través de la radio, vea en la TV, lea en los periódicos... sin que pase por mi criba.
- Sólo por hoy... no recogeré las palabras hirientes, humillantes y evitaré que pasen de la mente al corazón: las convertiría en vida, en sufrimiento.
- Sólo por hoy... estaré de buen humor. Ganaré yo y ayudaré a otro.
- Sólo por hoy... seré generoso... Goethe afirmaba: «Solamente está contento quien da alguna cosa». Más contento tiene... quien sabe darse a sí mismo.
- Sólo por hoy... tendré una visión trascendente de la vida.
- Sólo por hoy... haré lo que Teresa del Niño Jesús respondió a la pregunta: «¿Qué le dice a Jesús?» Manifestó: «Yo no le digo nada a Jesús: yo le amo».

J. M. Alimbau

SANTORAL

6. ✚ Diumenge III de Pasqua. Sant Marcel·lí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i màrtir; sant Guillel, abat.

7. Dilluns. Sant Joan Bta. de La Salle (Reims 1651 - Rouen 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. Dimarts. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.

9. Dimecres. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. Dijous. Sant Ezequiel, profeta (s. vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

11. Divendres. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir (1079); sant Isaac, monjo.

12. Dissabte. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

AGENDA

Funeral per la mare del bisbe Xavier Salinas.—Dissabte 5, 11 del matí a la Catedral de Lleida, Missa de funeral per la Sra. Elisa Viñals, mare del bisbe administrador apostòlic Mons. Xavier Salinas Viñals, que morí a Tortosa el passat 14 de març, als 86 anys d'edat.

Cloenda Seminari Albert Camus.—Dissabte 5 d'abril, de 9.30 a 12.30 del matí a la UDL, cloenda del Seminari «Albert Camus i el sentit de la vida», a càrrec d'Antoni Blanch, escriptor i teòleg.

Recés de Pasqua a la Catedral.—Diumenge 6, 6 tarda a la capella del Santíssim de la catedral, recés de Pasqua organitzat pel Secretariat de Pietat Popular i dirigit pel consiliari Mn. Mateu Freixes.

Berenar de la Fam al Pont de Suert.—Diumenge 6, 6.30 tarda a la Casa Cotori del Pont de Suert, seu de la Confraria de Sant Sebastià, Berenar de la Fam a benefici de Mans Unides.

Curs de «Vida Creixent».—dimarts 8, de 5 a 6.30 tarda a l'IREL, Curs de «Vida Creixent» amb el tema «Les possibilitats de creixement en la tercera edat,» per Ramon M. Roig.

Curs de l'Antic Testament de l'Hospitalitat de Lourdes.—Dimarts 8, de 7.30 a 8.30 tarda a l'Acadèmia Mariana, «Una aproximació a l'Antic Testament», organitzat per l'Hospitalitat de Lourdes a càrrec del P. Jaume Sidera.

Xerrades de Formació a Santa Teresa Jornet.—Dimecres 9, 8 tarda a la parròquia de Santa Teresa Jornet, xerrades de formació i d'informació «Els grans mites bíblics», a càrrec de Mn. Josep Alexandre Baró.

Cine-Fòrum de la Pastoral Universitària.—Dijous 10, 6 tarda a la Sala de Juntes de la Facultat de Dret (Campus UDL), Cine-Fòrum amb la projecció de «Requiem por un sueño». Participaran el psicòleg Francesc Abella, el jesuïta P. Joan Suñol i una psicòloga de Càritas.

Cicle de cinema per a joves.—Divendres 11, 8 tarda al Teatre de l'Acadèmia Mariana, projecció de la pel·lícula «Totsi», organitzat per les delegacions de Pastoral Juvenil i Missions.

Vetlla de Joves al Pilar.—Divendres 11, de 10 a 11.30 de la nit a la parròquia del Pilar (Passeig de Ronda 167), Vetlla de Joves organitzada per l'Associació de Joves del Pilar.

Curs d'Espiritualitat del Carmel.—Dissabte 12, de 10.30 a 12.45 del matí al santuari-parròquia de Santa Teresina, sessió del Curs d'Espiritualitat del Carmel, sobre textos de la germana Cristina Kaufmann, a càrrec del P. Àngel Briñas.

Curs de la Bíblia a Sant Martí.—Dissabte 12, 5 tarda, nova sessió a càrrec de Mn. Daniel Turmo.

Confirmacions a les Borges Blanques.—Dissabte 12, 7 tarda a l'església parroquial, Eucaristia de Confirmacions d'un grup de joves del poble.

Agenda actualitzada a la pàgina web:
www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

El bisbe Salinas presideix el tridu pasqual a la Catedral i assisteix al Via Crucis de l'arxiprestat de la Seu Vella

L'administrador apostòlic Xavier Salinas, ha presidit enguany el tridu pasqual a la Catedral de Lleida. El Dijous Sant va oficiar la Missa de la Cena del Senyor, amb la processó al monument; el Divendres Sant, la celebració de la Passió i el dissabte Sant a les 11 de la nit, la solemne Vigília Pasqual. També el matí del Divendres Sant, assistí al Via Crucis, que organitzat per les deu parròquies de l'arxiprestat de la Seu Vella, sortí de la parròquia de Sant Martí per anar fins l'antiga Catedral. El Sr. Bisbe, acompanyat pels rectors i preveres de l'arxiprestat, se situà darrera les imatges del Sant Crist de l'Agonia dels Portants de Sant Llorenç i de la Pietat de la Confraria del barri de Jaume I, que foren acompanyades per un gran nombre de fidels, seguint les catorze estacions del camí de Jesús a la Creu. A l'arribar a la Seu Vella Mons. Salinas digué unes paraules d'agraïment als nombrosos fidels que acudiren al Via Crucis i també de reflexió sobre el misteri de la mort de Crist. Tot seguit es féu l'adoració de la Creu.

La Congregació de la Sang recorda la mare de Mons. Salinas en la processó del Sant Enterrament

El bisbe Xavier Salinas assistí també la nit del Divendres Sant a la processó del Sant Enterrament, organitzada per la Congregació de la Puríssima Sang. El Sr. Bisbe va contemplar els onze passos en representació de la Passió i Mort de Crist, des de la tribuna ubicada en l'avinguda de Catalunya. En el moment que el tabernacle de la Soledat passà davant el Sr. Bisbe, aquest fou aturat i el prior seglar de la Congregació de la Sang, va agafar un parell de flors que guarnien la imatge de la Verge, per lliurar-les al Sr. Bisbe, en record i homenatge a la seva mare, recentment traspasada. Aquest gest va fer emocionar a l'administrador apostòlic, que agrai a la Congregació la seva delicadesa. Tot seguit, acompanyat pel vicari general, s'incorporà a la processó, darrera la imatge de la Mare de Déu de la Soledat.

La parròquia del Pilar de Lleida acomiadà el diumenge de Pasqua el seu exrector Mn. Antoni Fontova

Amb la Missa de la solemnitat de la Resurrecció del Senyor, celebrada la tarda del Diumenge de Pasqua, la parròquia de la Mare de Déu del Pilar de Lleida va acomiadar el seu exrector Mn. Antonio Fontova Vilamajó, que havia traspasat el vespre del Divendres Sant. Nombrosos fidels acudiren a la celebració per donar l'últim adéu-siau i pregar pel seu estimat Mn. Fontova, que començà amb el cant «Crist ha ressuscitat», interpretat amb sentiment i emoció pel Cor Parroquial. En representació del bisbe Xavier Salinas, que no va poder assistir, presidí el vicari general Mn. Joan R. Ezquerra, concelebrant el vicari de Pastoral Mn. Josep A. Jové, l'actual rector Mn. Francesc Xavier Jauset i una bona representació del presbiterat diocesà.

Mn. Ezquerra, en la seva homília es referí al traspàs de Mn. Fontova com l'acomiadament a «un germà, un company sacerdot, un pastor i un amic al que tots estimàvem». Es fixà també en la circumstància del seu traspàs el vespre del Divendres Sant, quan els cristians commemorem la mort de Crist i el seu enterrament en la tarda del Diumenge de Pasqua, quan celebrem amb goig la Resurrecció del Senyor i es preguntà: «No ho explica tot això?». El vicari general féu memòria del rector traspasat com un home d'intensa pregària i d'adoració eucarística, així com molt marià, recordant com fou ell «...qui ha infantat aquesta parròquia dedicada a la Mare de Déu del Pilar». El recordà també com un sacerdot que es va lliurar i confiar en Déu, compassiu i bondadós; lliurant-se amb fidelitat a l'Església fins a la fi: «...Hem perdut un mossèn, però hem guanyat un intercessor» afirmà, alhora que convidà els fidels a pregar per les vocacions: «...som grans i pocs, però cal tenir esperança... Déu proveirà!».

Abans de cloure la celebració i com s'acostuma a fer en el comiat d'un prevere, el secretari general del bisbat Mn. Daniel Turmo, donà lectura a la referència biogràfica de Mn. Fontova. El vicari general féu també esment a les mostres de condol pel seu traspàs, que tant l'actual administrador apostòlic Mons. Xavier Salinas, com el dos bisbes emèrits Mons. Ramon Malla i Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, havien fet arribar a la parròquia donant alhora gràcies a Déu pel do del seu sacerdot. Finalitzada la celebració, les seves despulles van ser traslladades al cementiri del seu poble natal Castelló de Farfanya. Degut a que la Missa de comiat fou la pròpia del Diumenge de Pasqua, la parròquia de la Mare de Déu del Pilar celebrà la tarda de l'1 d'abril, una Missa exequial pel seu exrector.

Mossèn Antoni Fontova celebra la Pasqua a la Casa del Pare

Podia estar previst, portava uns dies a la clínica, però ens ha agafat a tots per sorpresa. La notícia de la mort de Mn. Antoni Fontova Vilamajó cobria amb un vel de dol la diòcesi de Lleida. Un vessament cerebral li ha pres la vida. Mn. Fontova morí, confortat amb els sagraments de l'Església, el vespre del 21 de març, en plena celebració de Setmana Santa. Tenia 77 anys d'edat i 54 de capellà. Nasqué a Castelló de Farfanya, el 5 de novembre de 1930, cursà els estudis eclesíastics al Seminari de Lleida, on fou ordenat sacerdot, el 29 de juny de 1953.

La seva vida en l'exercici del ministeri sacerdotal ha estat molt rica i fructuosa. Era un capellà «full time»; les 24 hores del dia estava al servei dels feligresos, de preferència els pobres i necessitats, i en altres apostolats diocesans. Home emprenedor, curós de la dignitat de la Casa de Déu, construï el temple parroquial de Sant Jaume; posteriorment el de la Mare de Déu del Pilar, pri-

merament al carrer Tamarit de Llitera, i després l'actual al Passeig de Ronda i va fer la reforma del d'Alguaire i el monument al Sagrat Cor. Animava també la seva acció pastoral un marcat compromís social, fruit de l'Evangeli, que es manifestà en la seva estada a Canelles, amb activitats a favor dels treballadors en defensa dels seus drets i promoció de les condicions de vida i dignitat humana. El seu afany per la formació humana i l'aprofitament del temps d'oci, va fer que construís a Juncosa un saló parroquial de cinema i organitzés altres actes culturals. Entusiasta de la pastoral de la salut, ha estat capellà de la Clínica l'Aliança des de 1983 fins al moment del seu traspàs. Devot de la Mare Déu, era fidel a la Peregrinació a Lourdes amb l'Hospitalitat.

En la seva tasca parroquial, ha tingut cura de les parròquies de Sant Martí de Lleida, on començà com a vicari. Després foren Senet, Aneto, Forcat i Bono. Nomenat ecònom de Juncosa, passà després a Alguaire i Almacelles fins arribar a Lleida, nomenat rector adjunt de Sant Martí. Ja després com a rector de Sant Jaume i de la Mare de Déu del Pilar, construï els dos temples parroquials. En aquest temps fou també dos anys encarregat de la parròquia de Bell-lloc.

Va ser també consiliari de les «XL HORES» de la «Confraria de la Guàrdia i Oració al Santíssim Sagrament». D'àmbit supra parroquial, va ser arxiprest de Lleida - Seu Vella i membre del Consell Diocesà de Pastoral i del Consell Presbiteral.

Mn. Antoni Fontova i Vilamajó, celebren per sempre més la joia de la Pasqua, amb la Mare Déu i els sants, al Cel.

Mn. Jaume Montaña